

جشنواره فرهنگی سلامتی دهه کرامت در محله شهیدآوینی با استقبال خوب اهالی روبه‌رو شده است

دوره‌می، از جنس تاب‌آوری

عیدگاه

یکی از غرفه‌ها که شلوغ‌تر از سایر غرفه‌هاست، مربوط به بهداشت عمومی افراد است. رقیه حیدری، رابط پایگاه بهداشت گلریز، می‌گوید: مادر این غرفه، مردم را با بیماری‌های رایج واگیردار و خطرناک و نحوه انتقال ویروس‌ها و میکروب‌ها آشنا می‌کنیم و در واقع با آگاهی‌رسانی به افراد می‌کوشیم زندگی برایشان آسان‌تر شود.

فرصت سرگرمی و بازی گروهی

علی اصغر صفرپور نوجوانی است که مشغول بازی هیجان‌انگیز مافیاست. او می‌گوید: من در این جشنواره بازی می‌کنم، کشتی می‌گیرم و نقاشی می‌کنم. اینجا حس و حال خوبی دارم. رقیه اسدی خسرویه، دختر نوجوانی که چادر به سر دارد و در محوطه جشنواره قدم می‌زند، حس خوب خود از حضور در جشنواره را این‌گونه بیان می‌کند: بازی‌های فکری اینجا را دوست دارم و از وسایل بازی پارک استفاده می‌کنم. از اینکه با خانواده در کنار هم بودیم، خیلی خوشحالم و دوست دارم این برنامه‌ها بیشتر باشد؛ چون خیلی به من خوش می‌گذرد. زینب اسدی همراه مادر، خاله و خواهرش به جشنواره آمده‌است. دختر بچه‌ای شیرین‌زبان و باادب است که با گونه‌هایی سرخ می‌گوید: از اینکه به این جشنواره آمده‌ام، خیلی خوشحالم. اینجا بازی فکری انجام می‌دهم و دوست پیدا می‌کنم. خیلی دوست دارم این برنامه‌ها بیشتر اجرا شود؛ چون می‌توانیم دوست پیدا کنیم و گروه دوستی تشکیل دهیم.

هفته‌ای یک بار در شب‌های جمعه، این برنامه را ادامه دهیم.

ایستگاه‌های سلامتی

غرفه‌هایی که آماده کرده‌اند، شامل اجرای مسابقات و سرگرمی، فعالیت چای‌خانه، کارگاه نقاشی و کتاب‌خوانی، خدمات طب سنتی و مشاوره بهداشت، خدمات درمانی، راه‌اندازی رادیو محله، کارگاه آموزشی مهارت‌های زندگی و کاهش آسیب‌های اجتماعی، کارگاه عفاف و حجاب می‌شود. معصومه اژدری، مسئول خانه هلال شهیدآوینی درباره هدف خود از همکاری با این جشنواره می‌گوید: هدف ما بودن در کنار اهالی محله است و اینکه به کسانی که در اجتماعات نیاز به کمک پیدا می‌کنند، کمک‌رسانی کنیم و افرادی که نیاز به چک کردن فشار خون دارند، بتوانند از خدمات ما استفاده کنند.

مرضیه میرزاپور اکودکان و نوجوانان روی موکت‌های پهن شده در حاشیه بوستان آلاله‌هاکنار هم نشسته‌اند و مشغول بازی و کشیدن نقاشی هستند. اینجا این روزها به مکان تجمع اهالی و نمایش ایستادگی، قدرت و تاب‌آوری و میزبانی تبدیل شده‌است. در جشنواره فرهنگی سلامتی که به مناسبت دهه کرامت و به همت شهرداری منطقه ۵ مشهد، شورای اجتماعی محله شهیدآوینی، خانه هلال احمر شهیدآوینی، کلاتری، مساجد و مدارس و مرکز بهداشت این محله و محدوده گلشهر برپا شده، طی ۱۰ شب، برنامه‌های مختلفی برای مردم اجرا و صحنه‌های زیبایی خلق می‌شود؛ صحنه‌هایی که گویای همبستگی اهالی خیابان شهیدآوینی ۵ در روزهای جنگ تحمیلی سوم است.

تقویت فرهنگی محله

رئیس شورای اجتماعی محله شهیدآوینی، هدف از برگزاری این جشنواره فرهنگی سلامتی را این‌گونه توصیف می‌کند: به منظور تشویق و تقویت حضور مردم در صحنه و اجتماعات و به مناسبت گرامی‌داشت دهه کرامت، جشنواره‌ای برپا کردیم و هدفمان تقویت مسائل فرهنگی در محله و کنار مزار شهداست. امیرحسین برومند فر اضافه می‌کند: چون در هفته سلامت هستیم، موضوع بهداشت و وضعیت سلامت در بحران را در اولویت کار قرار دادیم. مرکز بهداشت و خانه هلال احمر در این راستا کنار ما هستند و به رایگان به مردم خدمات‌رسانی می‌کنند. در نظر داریم این جشنواره را تا پایان دهه کرامت برگزار کنیم و بعد از آن،

نوجوان کشتی‌گیر محله مصطفی خمینی، ۵ سال پیش فوتبال را رها کرد

روحیه پهلوانی دلیل تغییر رشته

امید محله

بعد از آن چه نتایجی گرفت؟

فروردین سال ۱۴۰۲ در رقابت‌های قهرمانی کشتی آزاد خردسالان خراسان رضوی شرکت کردم و مقام سوم را به دست آوردم. بعد از آن هم توانستم چند مدال استانی بگیرم و حالا به ۱۰ تار رسیده‌ام.

شیرین‌ترین پیروزی‌ات کدام بوده است؟

آخرین مدال برایم از همه شیرین‌تر بود. بهمن سال ۱۴۰۴ در مسابقات کشتی قهرمانی نونهالان خراسان رضوی در رشته آزاد، که به مناسبت گرامی‌داشت پهلوان حسین ارقیه برگزار شد، مقام دوم را گرفتم. رقیب خیلی سرسختی داشتم و وقتی توانستم او را شکست بدهم، از خوشحالی گریه کردم.

خانواده چقدر در موفقیتت نقش داشته‌اند؟

خیلی زیاد. بزرگ‌ترین مشوق من خانواده‌ام هستند، به ویژه برادر بزرگ‌ترم که باعث شد وارد کشتی شوم. در خانه با هم بدن‌سازی تمرین می‌کنیم و از دمبل‌ها و وسایل ورزشی او استفاده می‌کنم. حمایت خانواده برای هر ورزشکاری خیلی مهم است.

آیا توانسته‌ای دیگران را هم به کشتی علاقه‌مند کنی؟

چند نفر از دوستانم از طریق من به کشتی علاقه‌مند شدند و همراه من به تمرین آمدند. دوست دارم بقیه هم این ورزش را تجربه کنند.

برای آینده چه هدفی داری؟

بزرگ‌ترین آرزویم این است که در المپیک مدال طلا بگیرم و پرچم کشورم را بالا ببرم. دوست دارم یک روز هم مربی بچه‌های همین منطقه شوم و به آن‌ها کمک کنم که موفق شوند.

کشتی فقط یک ورزش نیست، بلکه اخلاق و مردانگی هم در آن اهمیت دارد.

تمرین حرفه‌ای را از کجا شروع کردی؟

در کلاس‌های کشتی آقای حسین عفت‌پناه در محله شیروی ثبت نام کردم. همان اوایل مربی‌ام گفت استعداد خوبی دارم و اگر تلاش کنم، می‌توانم پیشرفت کنم. همین حرف‌ها انگیزه زیادی به من داد.

اولین مدالت را چه زمانی گرفتی؟

اسفند سال ۱۴۰۱ در مسابقات قهرمانی چندگانه باشگاه‌های مشهد، در رده سنی خردسالان، مقام دوم را گرفتم. آن مدال برایم خیلی ارزشمند بود، چون اولین برد جدی‌ام بود و هنوز هم خاطره شیرینی از آن دارم.

نیکو عقیده | جواد بهادری فقط ۱۴ سال دارد. اما وقتی از مسیر ورزشی‌اش حرف می‌زند، بزرگ‌تراز سنش به نظر می‌رسد. او از شش سالگی پایه توپ شد و در کوه‌په و مدرسه بادوستانش فوتبال بازی می‌کرد اما ۵ سال بعد، با ورود به دنیای کشتی، همه چیز برایش تغییر کرد. حالاً در همین سن کم، چند مدال طلای استانی در کارنامه دارد؛ مدال‌هایی که حاصل ساعت‌ها تمرین، زمین خوردن و دوباره بلند شدن است. جواد، کشتی‌گیر محله مصطفی خمینی (کوی عمار یاسر) است؛ ورزشکاری مصمم و بااراده که تجربه‌هایی جدی در کشتی دارد.

چطور شد که وارد دنیای ورزش شدی؟

از کودکی به ورزش و تحرک علاقه داشتم. اول فوتبال بازی می‌کردم. در زمین خاکی محله‌مان هر روز بعد از مدرسه با بچه‌های محل فوتبال بازی می‌کردیم و من واقعاً شیفته این ورزش شده بودم. بیشتر وقت آزاد من همان‌جا می‌گذشت.

پس چه شد که از فوتبال به کشتی رسیدی؟

حدود ۵ سال پیش، از طریق برادر بزرگ‌ترم که کشتی‌گیر است، با این رشته آشنا شدم. وقتی تمرین‌ها و مسابقاتش را می‌دیدم، کم‌کم به کشتی علاقه‌مند شدم. یکی از موضوعاتی که برایم خیلی جذاب بود، روحیه پهلوانی کشتی‌گیرها بود. حس می‌کردم

